

právem, že plnění výživného dovolatelem v penězích jest účelnější, a stačí dovolatele v tomto směru odkázati na správné a výstižné důvody nižších soudů, o jichž vyvrácení se dovolatel ani nepokusil.

Čís. 13971.

Pensijní pojištění (zákon ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n.).

**Předpoklad § 5, odstavec třetí, zákona, by smrt nastala n á s l e d -
kem podnikového úrazu, je splněn jen, byl-li usmrcený
v době úrazu v zaměstnání zakládajícím pojišťovací povinnost podle
zákona o úrazovém pojištění v podniku, podléhajícím úrazové pojistné
povinnosti podle tohoto zákona.**

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1934, Rv I 1820/34.)

Manžel žalobkyně, lesní hajný na panství žalovaného, byl v hájovně zavražděn. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaném vdovského důchodu, jenž prý jí ušel tím, že její manžel nebyl včas žalovaným přihlášen k pensijnímu pojištění. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Rozhodující otázkou v tomto sporu jest, zda smrt manžela žalobkyně Josefa D-a nastala následkem podnikového úrazu a zda důsledkem toho podle § 5 odst. (3) zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n. se považuje čekatelská lhůta 120 příspěvkových měsíců za dokonanou (§ 8 odst. 4), neboť jen v tomto případě by bylo lze mluvit o poškození žalobkyně tím, že žalovaná strana jejího manžela v čas nepřihlásila k pensijnímu pojištění u všeobecného pensijního ústavu. V § 5 (3) zák. čís. 89/1920 sb. z. a n. jest při slovech »n á s l e d k e m p o d n i k o -
v é h o ú r a z u« v závorce uveden § 5 zák. ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 z r. 1888 ř. z. v doslovu nařízení ze dne 21. srpna 1917, čís. 363 ř. z. Z toho plyne, že poškozený musel by v době úrazu býti v zaměstnání zakládajícím pojišťovací povinnost podle zákona o úrazovém pojištění v podniku, podléhajícím úrazové pojistné povinnosti podle tohoto zákona. Zavražděný manžel žalobkyně byl však lesním hajným u žalované strany, tedy nebyl zaměstnán v podniku podrobeném úrazové pojistné povinnosti a již proto způsob jeho smrti nelze považovati za podnikový úraz podle uvedeného § 5 zákona z 28. prosince 1887 čís. 1 z r. 1888 ř. zák. v doslovu nařízení čís. 363/1917 ř. z. Poněvadž pak již z tohoto důvodu vysvítá, že tu nejde o podnikový úraz, netřeba se zabývati ani vývody dovolání ani důvody napadeného rozsudku pro jejich nerozhodnost.